

Бджола

Антонич Богдан-Ігор Васильович

Лисніє липовий, липневий липець,
липучий і лискучий в білім збанку.
В нім розтопились зорі на світанку
і пахощі левад, квітчастих китиць.

Над озером пахучим, золотавим
дзеленькає маленькая бджола.
На брезклі брижі жовтого чола
лягає тінь її пружком імлавим.

Мов квітка, розхиляє, п'яна цукром,
крил пелюстки, а рідина густа
маленькі ніженьки хватає цупко.

І крильцями пішла розпуки тряця,
над ними мед замкнувся, мов уста.
Ось так вбиває часом власне щастя.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/bdzhola